

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ Ι

Η ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ ΩΣ ΕΤΕΡΟΠΤΩΤΟΣ/ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Στις παρακάτω προτάσεις να χαρακτηρισθούν συντακτικά οι προσδιορισμοί σε αιτιατική πτώση:

1. Ἐλεγεν ὅτι ἐλεύθερος εἶη καὶ τὸ γένος Μιλήσιος.
2. Ἐνταῦθα ἔμεινε ἡ στρατιὰ ἡμέρας τρεῖς.
3. Αἱ φάλαγγες ἀπεῖχον ἀλλήλων τρία ἢ τέτταρα στάδια.
4. Φίλαγρος τότε τὴν χεῖρα ἠσθένει.
5. Τί οὖν ταῦτα λέγεις ὑμῖν νῦν;
6. Τοσοῦτον γὰρ αὕτη διαφέρει τῶν ἄλλων δικῶν.
7. Οἱ δὲ Περσικοὶ νόμοι προλαβόντες ἐπιμέλονται ὅπως τὴν ἀρχὴν μὴ τοιοῦτοι ἔσονται οἱ πολῖται.
8. Τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω;
9. Λέγε τύνοιν ὅ,τι ἦλθες εἰς τὸ στρατόπεδον.
10. Απολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς δωρεὰν παρὰ τοῦ δήμου λαβὼν τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐγεώργει.
11. Ταχὺς καὶ ἰσχυρὸς τὸ σῶμα ἔσται ὁ φύλαξ τῆς πόλεως.
12. Ἀθηναῖοι κατέγνωσαν Ἀριστείδου φυγὴν.
13. Ἔστιν οὖν ὅπως οὐ πάμπλου διαφέρει γυνὴ ἀνδρὸς τὴν φύσιν;
14. Αἱ Ἴωνικαὶ πόλεις ἦσαν Τισσαφέρνους τὸ ἀρχαῖον.
15. Ὅσον περ ταῖς τιμαῖς τῶν ἄλλων προέχεις, τοσοῦτον καὶ ταῖς ἀρεταῖς αὐτῶν διοίσεις.
16. Διὰ ταῦτα αὐτοῦ ἀειφυγίαν κατεγνώκασιν.
17. Ἐν δὲ τῇ σκηνῇ ἐτύχανέ τις ὢν τῶν ταξιάρχων Ἀγλαϊτάδας ὄνομα, ἀνὴρ τὸν τρόπον τῶν στρυφνοτέρων ἀνθρώπων.